

HrTAL 2016 – Jaroslav Loebli, Matúš Pikuliak

Ing. Marián Šimko, PhD. mal v jeden rok dvoch študentov na inžinierskom štúdiu, ktorí sa dostali na tú istú konferenciu. Ja (Jaroslav Loebli) a Matúš Pikuliak sme robili diplomovky z oblasti spracovania prirodzeného jazyka. Na Mariánov návrh sme obidvaja vypracovali články pre IIT.SRC a následne aj upravené verzie pre medzinárodnú konferenciu HrTAL 2016, konajúcu sa v chorvátskom meste Dubrovnik. Prvé sa konalo IIT.SRC, kde sme

spolu s Matúšom získali aj cestovné granty od spoločnosti Softec, spol. s r. o., ktoré sme mohli využiť na konferenciu v Chorvátsku. Rozhodnutie o prijatí článku prišlo síce trochu neskôr, ale v obidvoch prípadoch boli články prijaté, takže sme mohli začať plánovať cestu.

HrTAL 2016 sa konal na prelome mesiacov september a október. Na Slovensku sa už začalo pomaly ale isto ochladzovať a príjemné letné počasie sa začalo definitívne strácať. V Dubrovniku ale stále panoval príjemný koniec leta, o čom sme sa presvedčili hneď po príchode. Necestovali sme ale spolu – Matúš priletel o jeden deň skôr, takže si stihol pozrieť mesto a okúpať sa v mori ešte pred začatím konferencie. Ja som kvôli osobným povinnostiam mohol priletieť až v deň keď sa začínala konferencia. Registrácia oficiálne končila o druhej, ja som na miesto konania (Centre for Advanced Academic Studies) dorazil 5 minút po druhej, ale zastihol som ešte milých miestnych študentov, ktorý ma označili na prezenčnej listine a darovali mi kopec rôznych prezentov a materiálov.

S Matúšom sme sa stretli až priamo v miestnosti kde prebiehali prezentácie. V prvý deň konferencie prezentoval aj Ján Genči – bývalý externista na FIIT, ktorý u nás kedysi učil Pokročilé Databázové Technológie. Na konferencii prezentoval svoju účasť na vytváraní slovníka viacslovných pomenovaní, kde zabezpečoval technickú pomoc pre lingvistov. V ten deň prezentoval svoju prácu aj Matúš, jeho prezentácia bola v rámci toho dňa jedna z najviac technicky zameraných, ale vznikla po nej veľmi zaujímavá (a asi aj najdlhšia) diskusia.

Konferencia mala pomerne bohatý program. Hneď prvý deň sme hneď po poslednej prezentácii mohli absolvovať túru po meste, spolu so sprievodkyňou. Slovo túra je možno trochu prehnané, nakoľko historické centrum Dubrovniku je pomerne malé – hlavná ulica je dlhá len cca. 320 metrov a celková plocha vo vnútri hradiab ohraničujúcich historické centrum je len 0,16 km² (pre porovnanie, historické centrum Bratislavy má podľa veľmi hrubého odhadu na základe Google Maps okolo 3 km²). Čo však stráca na veľkosti vynahrádza na krásu. Napriek tomu, že veľa z mesta bolo zničeného počas vojny, podarilo sa budovy zrekonštruovať do takmer pôvodného stavu. Hlavná ulica plná rôznych reštaurácií je pretínaná úzkymi uličkami, v ktorých sú zas umiestnené menšie podniky a bary. Ich historický výzor priam zvädza k preskúmvaniu a túlaniu sa. Od sprievodkyne sme sa dozvedeli mnohé zaujímavé informácie o kultúre vtedajšieho obyvateľstva, ktoré bolo na jednej z najvyšších úrovní v Európe – v Dubrovniku vznikol napríklad prvý sirotinec, kde sa sestry starali o nechcené deti a nenechávali ich napospas osudu. Po túre

nasledovala uvítacia recepcia v reštaurácii na vrchole hory nad Dubrovnikom, kde sme mali možnosť po prvýkrát vo svojich životoch ochutnať chobotnicu. Treba povedať, že bola prekvapivo dobrá, aj spolu s vínom, ktoré k jedlu nalievali. Tu sme sa mali aj možnosť bližšie sa zoznámiť s ďalšími účastníkmi konferencie, hlavne s jedným z organizátorov, Božom Bekavcom, ktorý pri nás sedel.

Druhý deň ma čakala moja vlastná prezentácia, keynote speaker Marko Grobelnik a ďalšia exkurzia po okolí Dubrovníka. Mali sme možnosť prezrieť si arborétum a výrobu soli v blízkom mestečku Ston. Na večeru sme v jednej z vychytených (podľa slov hlavného organizátora Marka Tadića) reštaurácii mohli ochutnať rôzne špeciality z morských potvor – ustrice, slávky, ústicovú polievku podávanú v naozajstných mušliach alebo sépiovú ryžu. Hladu sme sa v ten večer naozaj báť nemuseli.

Konferencia končila na druhý deň, okolo obeda. Po posledných prezentáciách sme sa rozlúčili s ostatnými účastníkmi, a keďže sme odlietali až na druhý deň, mali sme ešte dosť voľného času. Využili sme ho ešte na kúpanie v mori (voda bola napriek studeno znejúcemu dátumu ešte teplá), prechádzku mestskými hradbami (poskytujúcimi nádherný výhľad na celý Dubrovnik aj more) a konečne aj na ochutnanie miestneho piva.

Celkovo išlo o veľmi príjemne strávený víkend. Mali sme možnosť dozvedieť sa o zaujímavých prácach z oblasti výpočtovej lingvistiky a mohli sme si prezrieť krásne mesto. Napriek tomu, že Dubrovnik je pomerne malý, tých pár dní naňho nestačilo a vedel by som si tam predstaviť aj dlhší voľný čas.

